

In pure vergeving wandelen - Eigenliefde

(Vier goud-getinte scenes worden in dit artikel gegeven bij #)

13-10-2004

Ik werd wakker met een tekst uit het lied "Stoutmoedigheid, waarheid en bevrijding zullen gaan regeren, regeren in deze plaats," (**victory has come**) met het blik gericht op: "**Vrijheid**" exploderend uit een witte wolk over onze hoofden, in de zaal waar we waren.. De Heer zei: **Vrijheid werd in een avond geboren, in deze plaats. Sommigen hebben het door hun eigenliefde nog niet gevonden!.**"# Ik zag ons allemaal op het smalle pad, om in het huwelijk te treden met de Heer, doordat we op het Proces Schema stonden. De Heer zei, "**Je kunt niet als mijn Bruid hand in hand met Mij wandelen en tegelijkertijd 'Eigenliefde' hebben. Ik heb eerder met je over vergeving gesproken**"

Hier is een verslag van wat God mij liet zien en onderwees over vergeving.

(1) Aan de hand van mijn ervaringen heb ik altijd gezegd, "Vergeven is een beslissing"

(2)De Heer zei me dat wanneer mensen een gebeurtenis weer ophalen, ze niet vergeven hebben.

Hij zei me dat we een gebeurtenis weer konden ophalen met als doel mensen ermee te dienen.

Onlangs gaf de Heer me een scène met betrekking tot vergiffenis, door uit te leggen wat er gebeurde toen ik werd verlost van de geest van boosheid. Dat getuigenis is opgenomen door Take His Heart. Ik deel het hier weer. Jaren geleden gaf ik het woord van de Heer aan een aantal mensen, door de geest van boosheid. De centrale boodschap van de Heer was juist, maar het was overgebracht door de geest van boosheid. Terwijl ik het woord van de Heer afsloot openbaarde de Heer me dat ik het niet was die sprak. Door mij dit te tonen, was God begonnen met het proces van mijn bevrijding. Het was echt een vreemde gewaarwording om me te realiseren dat iets anders de macht had mijn mond te gebruiken. Ik ging naar huis om te bidden, want ik was in shock over het gebeuren. Die nacht, door middel van een verontrustende droom en de Heer die sprak, kreeg ik te horen: "**U hebt een diep zaad van woede tegen het lichaam van Christus. Het is een geest!**" Ik ging toen vurig bidden tot de Heer, om mij ervan te bevrijden en Ik meende het met heel mijn hart, ongeacht wat het kostte. Tijdens mijn werk was ik op niets anders gericht dan mijn bevrijding.

Omdat de Heer geopenbaard had dat de diepe gevoelens van haat gericht waren op het Lichaam van Christus, wist ik dat het beginnende zaad van die boosheid in mij veroorzaakt was door het feit; dat ik de redding van mijn familie in de handen van christenen had toevertrouwd, om nu te ontdekken dat ze niet wisten wat ze deden. Mijn familie was niet gered zoals mensen zeiden dat ze waren. Ik was boos toen ik dit ontdekte

Ik vond dat ik het recht had om kwaad te zijn omdat het de waarheid was. Toen de Heer met me hierover begon, onthulde Hij plotseling dat ik Christenen op een voetstuk had. Dit was voor mij een reden om het los te laten en op te houden de Heer tegen te spreken. **Op dat moment nam ik een beslissing**, dat ik die christenen niets kwalijk zou nemen, hoofdzakelijk omdat het gedeeltelijk mijn fout was, door hen op een voetstuk te plaatsen.

Toen werd me gezegd dat ik me niet tegenover die mensen moest verontschuldigen omdat het een geest was die hen benaderd had. Dit ging lijnrecht tegen mijn vlees in, om me niet te verontschuldigen, maar nadat ik de Heer gehoorzaam was, wist ik dat het goed was. Ik vertelde hen eenvoudig de waarheid over wat me overkomen was.

Voorafgaand aan 3 oktober 2004, was ik op een bijeenkomst in N.Y geweest. Terwijl we terugreden kreeg mijn vrouw het Schriftgedeelte door, *een profeet wordt niet geëerd in zijn eigen huis*. Eigenlijk had ze dat al verschillende malen daarvoor gekregen maar deze keer zei de Heer tegen mij, **“Je bent al geoordeeld.”** Later gaf Hij me veel scene’s die op deze situatie betrekking hadden. Een daarvan zal ik hier vertellen omdat het gegeven werd om niet slechts een speciale situatie te corrigeren maar om het Lichaam van Christus meer inzicht te geven in **bevrijding, vergeving en eigen ik**, waarvan de Heer gezegd had dat we dat (eigen ik) niet kunnen hebben wanneer we op weg zijn naar het huwelijk met het Lam.

De eerste keer dat ik sprak nadat we thuis gekomen waren, zei ik de waarheid tegen de groep – dat mijn vrouw het Schriftgedeelte was gegeven: *een profeet wordt niet geëerd in zijn eigen huis*, en dat de Heer mij gezegd had dat ik beoordeeld was. Aan dit lichaam was een waarschuwing gegeven (voordat ik weggeweest was), door iemand anders, wat zei, mij niet te beoordelen. God wist wat er zou gebeuren. Ik zei hun dat ik het hun al vergeven had, en wat mij betreft konden we doorgaan met de dingen van de Heer. Ik dacht: “We hoeven niet alles weer door te spreken, of uit te praten ter wille van mij, etc.” Ik had hun vergeven. Om hun geheugen op te frissen las ik het artikel voor over toen God tegen me gesproken had over oordelen en wat oordelen is.

Een andere scene die God me op de terugreis gaf, onthult iets wat ik niet wist over de gebeurtenissen die mijn bevrijding van het diepe zaad van boosheid # omgaven. Ik zag een (goud getint) scene van mezelf terwijl ik bezig was mijn bevrijding uit te leggen en in het bijzonder het laatste gedeelte waarin ik mijn **“besluit om te vergeven,”** uitlegde, om het onrecht dat mij en mijn familie was aangedaan los te laten. Toen de scene voorbij was, zei de Heer tegen mij dat wanneer ik had vastgehouden aan die gebeurtenissen die Christenen mij en mijn familie hadden aangedaan, dat ik dan niet bevrijd was / gebleven van de geest van boosheid! Hij zei toen, **“Als je had vastgehouden aan die gebeurtenissen, zou het zijn door je ‘eigen ik’.”**

Terug naar 13 oktober 2004, het kan zijn dat je de eerste paragraaf terug wilt lezen en dan hier weer verder gaan om te eindigen wat de Heer me heeft laten zien. *# Opnieuw keek ik naar de scene waarin ik de gebeurtenissen uitlegde en mijn beslissing om hen te vergeven die me benadeeld hadden. Ik hoorde een stem zeggen, **“Maar moest je het niet doorpraten?”** (bedoelend dat ik het vergeven had moeten doorpraten). In de scene zei ik (grinnikend), “Het kostte me nog geen 5 minuten om te vergeven maar omdat je een vrouw bent, geef ik je 30 minuten.” (Vrouwen hebben me wel eens gezegd dat het bij vrouwen gewoonlijk langer duurt dan bij mannen om te vergeven.)

Toen zag ik grote rode woorden van wat de Heer zei en een onscherp beeld van Hem met Israëliische mensen op de achtergrond. Hij keek naar hen terwijl Hij sprak. Hij zei, **“Ware vergeving manifesteert zich voordat het uitgesproken is. Moest ik iets doorpraten toen ik zei: ‘Vader vergeef het hun want ze weten niet wat ze doen? Moest ik iets doorpraten...?’ er gebeurde nog meer maar dat herinner ik me niet?”**

Toen kreeg ik een scene van een echtpaar lopend naar een gevangene die hun dochter vermoord had. Ze zeiden: “We vergeven je, is er iets wat we voor je kunnen doen?”

Toen werd ik herinnerd aan het gebed van de Heer dat zegt: “Vergeef ons onze schulden gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren” Men zou goed moeten nadenken over die woorden en over wat het werkelijk betekend! Ik begon na te denken over de beslissing die ik gemaakt had, en de vrijheid die daarin zit. Zie je, ik had de beslissing om het oordelen over mij, te vergeven, gemaakt direct

nadat ik wist dat het gebeurd was. Ik had het dagen daarvoor gedaan voordat ik erover gesproken had. De vergeving was al gemanifesteerd voordat ik zei, **“Ik vergeef je!”** Terugdenkend was ik in die volkomen vrijheid toen ik die woorden sprak, wat ons terugbrengt naar de eerste paragraaf, **“Vrijheid” exploderend uit een witte wolk!**

Ik denk dat het in vergeving wandelen genoemd wordt!

Wat te maken heeft met “Eigen ik.”

